

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 734/2025
02.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Ђурица, председника већа, Јасминке Обућина, Јасмине Стаменковић, Татјане Миљуш и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Градска општина Палилула, Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Одељење за градске општине: Звездара, Врачар, Палилула, Савски венац и Стари град, против тужених: 1. АА из ... и 2. ББ из ..., које заступа Зоран Јелић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 8944/22 од 26.09.2024. године, у седници одржаној дана 02.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, па **СЕ УКИДАЈУ** пресуда Привредног апелационог суда Пж 8944/22 од 26.09.2024. године и пресуда Привредног суда у Београду П 1947/2022 од 27.09.2022. године у ставу III и IV и спис враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 8944/22 од 26.09.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 1947/2022 од 27.09.2022. године у делу у коме је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио да му тужени солидарно исплате износ од 16.166,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.11.2011. године до исплате, износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.05.2022. године до исплате и износ од 420,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.05.2022. године до исплате. Обавезан је тужилац да друготуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију. Позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Друготужени је доставио одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је одређено захтевао.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да су испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, правноснажним и извршним закључком о трошковима поступка Одељења за инспекцијске послове Општинске управе Градске Општине Палилула УП 355-562/2011 од 02.11.2011. године, исправљеним закључком УП 355-562/11 од 02.07.2011. године, друштво DSD GROUP DOO Београд обавезано је да на име трошкова принудног извршења (уклањања преко другог лица), по решењу Одељења за инспекцијске послове од 24.03.2011. године, плати износ од 16.166,00 динара. Како DSD GROUP DOO Београд није поступио по наведеном закључку тужилац је пред Првим основним судом у Београду покренуо извршни поступак против тог правног лица, ради наплате износа од 16.166,00 динара са припадајућом каматом, па је Први основни суд донео решење о извршењу И 42651/12 и обавезо предузеће да накнади трошкове извршења у износу од 6.000,00 динара. Закључком Првог основног суда у Београду И 42651/12 од 21.05.2019. године наложено је тужиоцу, као и извршном повериоцу, да уплати на рачун суда износ од 420,00 динара на име предујма трошкова извршења. Извршни поступак је прекинут услед покретања принудне ликвидације над привредним друштвом DSD GROUP DOO Београд. Решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ 35137/2019 од 28.08.2019. године предузеће је брисано из регистра привредних субјеката, а на дан брисања чланови су били тужени са уделом од по 50 %.

На основу одредбе члана 548. Закона о привредним друштвима нижестепени судови налазе да је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени, као контролни чланови, да измире дуговање предузећа које је престало принудном ликвидацијом неоснован. Образлажу да на дан брисања у регистру не постоје подаци о члановима који су поседовали најмање 51 % удела, односно који би били пасивно легитимисани.

Врховни суд не прихвата изражени материјалноправни закључак нижестепених судова.

Према члану 62. став 3, 4. и 5. Закона о привредним друштвима, већинско учешће у основном капиталу постоји ако једно лице, самостално или са другим лицима које са њим делују заједно, поседује више од 50 % права гласа у друштву. Контрола у смислу овог члана подразумева право или могућност једног лица, да самостално или са

другим лицима која са њим заједнички делују, врши контролни утицај на пословање других лица путем учешћа у основном капиталу, уговора или права на именовање већине директора, односно чланова надзорног одбора. Сматра се да је одређено лице контролни члан увек када то лице самостално или са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва. Према члану 211. Закона о привредним друштвима, скупштина друштва са ограниченом одговорношћу доноси одлуке обично већином гласова присутних чланова који имају права гласа по одређеном питању, осим ако је законом или оснивачким актом за поједина питања одређен већи број гласова. Законом је предвиђено у којим случајевима скупштина одлучује већином од $2/3$ укупног броја гласова свих чланова, с тим што се и у овим случајевима оснивачким актом може предвидети и друга већина за доношење одлуке, али не мања од обичне већине од укупног броја гласова чланова друштва који имају право гласа по одређеном питању.

Према одредби члана 548. наведеног прописа имовина брисаног друштва постаје имовина чланова друштва у сразмери са њиховим уделитема у капиталу друштва. Након брисања друштва из регистра привредних субјеката, чланови брисаног друштва одговарају за обавезе друштва до висине вредности примљене имовине из става 1. овог члана. Изузетно из става 2. овог члана контролни члан друштва са ограниченом одговорношћу одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра. Потраживања поверилаца друштва према члановима друштва из става 3. овог члана застаревају у року од 3 године од дана брисања друштва из регистра.

Полазећи од наведених одредби може се закључити да у ситуацији када сваки од уделичара има по 50 % у друштву, они по правилу заједнички делују јер се одлуке доносе обичном већином гласова, што у таквој ситуацији значи сагласношћу воља оба члана. Контрола подразумева право или могућност једног лица да самостално или са другим лицима која са њим заједно делују врши контролни утицај на пословање друштва путем учешћа у основном капиталу, што би се могло применити и на конкретну ситуацију, обзиром да оба тужена имају по 50 % удела у друштву. Како закон изричито предвиђа да се одлуке у друштву са ограниченом одговорношћу доносе обичном већином гласова, то у таквој ситуацији применом правила о терету доказивања на туженима био терет доказивања да између њих, уствари, не постоји заједничко деловање, а самим тим ни контрола над привредним друштвом.

Друготужени је у поднеску од 06.09.2022. године тврдио да није имао својство контролног члана, да је све одлуке доносио самостално и искључиво АА, да, штавише, друготужени не живи у Србији а на исте околности предложио је саслушање тужених. Како је на туженима терет доказивања да између њих не постоји заједничко деловање а самим тим ни контрола, како су на ту околност предложени докази а првостепени суд, погрешно налазећи да удео од по 50 % искључује могућност контролног утицаја није разјаснио битне чињенице, одлука је морала бити укинута, па је Врховни суд применом одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

У поновном поступку разјасниће се кључна чињеница, а то је да ли су тужени заједнички деловали или не, и у вези са тим одлучити о тужбеном захтеву имајући у виду примедбу из овог решења.

Како је укинута одлука о главној ствари, то је морала бити укинута и одлука о трошковима, како би се о њима одлучило коначном одлуком.

**Председник већа - судија
Татјана Ђурица с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**